

**Stanovisko č. 07/2025 týkajúce sa návrhu vykonávacieho
rozhodnutia Európskej komisie podľa nariadenia (EÚ) 2016/679
o primeranej ochrane osobných údajov Európskou patentovou
organizáciou**

Prijaté 5. mája 2025

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not yet been proofread.

Zhrnutie

Európska komisia začala 4. marca 2025 proces smerujúci k prijatiu návrhu vykonávacieho rozhodnutia (ďalej len „návrh rozhodnutia“) o primeranej ochrane osobných údajov Európskou patentovou organizáciou (ďalej len „EPO alebo organizácia“)¹.

Dňa 5. marca 2025 Európska komisia požiadala o stanovisko Európsky výbor pre ochranu údajov (ďalej len „EDPB“). EDPB vypracoval posúdenie primeranosti úrovne ochrany poskytovanej EPO na základe preskúmania samotného návrhu rozhodnutia, ako aj na základe analýzy dokumentácie, ktorú sprístupnila Európska komisia.

EDPB sa zameral na posúdenie právneho rámca a pravidiel ochrany údajov platných pre EPO a právnych prostriedkov nápravy, ktoré majú k dispozícii fyzické osoby v Európskom hospodárskom priestore (EHP), vrátane prístupu orgánov verejnej moci k osobným údajom prenášaným z EHP do EPO.

EDPB takisto posúdil, či sú zavedené záruky stanovené v právnom rámci EPO a či sú účinné, a svoje posúdenie zameral najmä na dohľad a presadzovanie, pričom zohľadnil osobitosti medzinárodných organizácií.

EDPB pri tejto práci ako hlavnú referenciu použil referenčné kritérium primeranosti, ktoré prijala pracovná skupina zriadená podľa článku 29².

EDPB s uspokojením konštatuje, že rámec ochrany údajov EPO vykazuje mnoho podobností s rámcom Európskej únie pre ochranu údajov, a to aj pokiaľ ide o práva a zásady ochrany údajov.

Výbor takisto dospel k záveru, že určité aspekty by sa mali ďalej objasniť a Európska komisia by ich mala pozorne monitorovať.

EDPB predovšetkým vyzýva Komisiu, aby objasnila, že v kontexte štruktúry riadenia ochrany údajov, ktorú zaviedla Európska patentová organizácia, zostáva prevádzkovateľ (t. j. Európsky patentový úrad) subjektom, ktorý je v konečnom dôsledku zodpovedný za porušenie pravidiel ochrany údajov.

Pokiaľ ide o následné prenosy, EDPB poznamenáva, že požiadavka neohroziť úroveň ochrany nie je výslovne uvedená v súvislosti s takzvanými „prenosmi“ osobných údajov orgánom verejnej moci v zmluvných štátoch EPO. EDPB žiada Komisiu, aby objasnila tento bod a vysvetlila, aké záruky sa uplatňujú pri prenose osobných údajov v konkrétnom kontexte postupu udeľovania patentov.

Vzhľadom na úzke prepojenie medzi zodpovednou osobou (ďalej len „DPO“) a výborom pre ochranu údajov (ďalej len „DPB“), ako aj na význam vyšetrovacích, audítorských a nápravných právomocí, EDPB odporúča, aby Komisia ďalej objasnila ich vzájomné vzťahy, najmä pokiaľ ide o vykonávanie vyšetrovacích, audítorských a nápravných právomocí, ako aj objasnila úlohu zodpovednej osoby pri vybavovaní žiadosti dotknutých osôb a jej prípadnú úlohu v rámci postupu podávania sťažností výboru pre ochranu údajov. EDPB ďalej konštatuje, že (odôvodnené) stanoviská DPB vydané v rámci postupu podávania sťažností zostávajú nezáväzné, a vyzýva Komisiu, aby overila a zabezpečila, že právomoci DPB sú v tejto súvislosti záväzné, a aby posúdila, či by sa na tento účel mohli stanoviť dodatočné záruky.

EDPB analyzoval aj právny rámec EPO, pokiaľ ide o prístup orgánov verejnej moci k osobným údajom prenášaným z Únie organizácií a ich používanie týmito orgánmi. EDPB v tejto súvislosti zdôrazňuje, že posúdenie prístupu vlády v tomto prípade sa líši od príslušného posúdenia úrovne ochrany

¹ Tlačová správa https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/ip_25_613.

² Pracovná skupina zriadená podľa článku 29, WP 254 rev.01, prijaté 28. novembra 2017 a naposledy revidované a prijaté 6. februára 2018, schválené EDPB.

poskytovanej treťou krajinou. Konkrétny scenár rozhodnutia o primeranej ochrane osobných údajov medzinárodnou organizáciou si vyžaduje preskúmanie pravidiel, ktoré určujú, ako táto organizácia spracúva žiadosti vládnych orgánov o prístup.

V prípade zmluvných štátov sú imunity EPO doplnené o povinnosť spolupráce. Na tento účel sa EPO môže vzdať svojej jurisdikčnej a exekučnej imunity a odpovedať na žiadosti vládnych orgánov o prístup. EDPB vyzýva Komisiu, aby ďalej objasnila, najmä v súvislosti so žiadosťami o prístup na účely presadzovania práva a národnej bezpečnosti, ako povinnosť spolupráce súvisí s pojmom imunita. V tejto súvislosti EDPB vyzýva Komisiu, aby pri rozhodovaní o žiadosti o spoluprácu objasnila aj kompetencie a rozsah diskrečnej právomoci prezidenta.

Ak sa EPO rozhodne vyhovieť žiadosti zmluvného štátu o prístup, uplatňujú sa požiadavky na prenos. Tieto pravidlá sa vzťahujú na všetky zmluvné štáty bez ohľadu na to, či je zmluvný štát členským štátom EHP alebo sa z hľadiska právnych predpisov EÚ o ochrane údajov považuje za tretiu krajinu. EDPB zdôrazňuje, že požiadavky kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa musia v rozsahu potrebnom na stanovenie zásadnej rovnocennosti dostatočne vyriešiť, a vyzýva Komisiu, aby objasnila, aké záruky sa uplatňujú v takýchto prípadoch.

Obsah

1.	ÚVOD.....	5
1.1	Štruktúra a rámec ochrany údajov EPO	5
1.2	Osobitosti medzinárodných organizácií.....	6
1.3	Výsady a imunity EPO.....	7
1.4	Riadenie ochrany údajov EPO	7
2.	VŠEOBECNÉ ASPEKTY OCHRANY ÚDAJOV.....	8
2.1	Zásady obsahu.....	8
2.1.1	Pojmy.....	8
2.1.2	Zásady ochrany údajov.....	8
2.2	Individuálne práva.....	9
2.3	Obmedzenia týkajúce sa následných prenosov	10
2.3.1	Zasielanie osobných údajov	10
2.4	Procesné mechanizmy a mechanizmy presadzovania	11
2.4.1	Zodpovedná osoba a výbor pre ochranu údajov	12
2.4.2	Vyšetrovacie a nápravné právomoci.....	13
2.4.3	Postup podávania sťažností výboru pre ochranu údajov	14
2.4.4	Mechanizmy nápravy a rozhodcovské konanie	15
3.	PRÍSTUP ORGÁNOV VEREJNEJ MOCI K OSOBNÝM ÚDAJOM PRENÁŠANÝM Z ÚNIE EURÓPSKEJ PATENTOVEJ ORGANIZÁCII A ICH POUŽÍVANIE TÝMITO ORGÁNMI	16
3.1	Spracovanie žiadostí vládnych orgánov o prístup k osobným údajom organizáciou EPO.....	17
3.2	Obmedzenie práv dotknutej osoby.....	18
4.	VYKONÁVANIE A MONITOROVANIE NÁVRHU ROZHODNUTIA.....	19

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 70 ods. 1 písm. s) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“),

so zreteľom na Dohodu o Európskom hospodárskom priestore (EHP), najmä na jej prílohu XI a protokol 37, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018³,

so zreteľom na články 12 a 22 svojho rokovacieho poriadku,

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1. ÚVOD

1. V kapitole V všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovujú podmienky prenosu osobných údajov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie. Prenosy osobných údajov sa môžu uskutočniť na základe rozhodnutia Európskej komisie o primeranosti (článok 45 všeobecného nariadenia o ochrane údajov) alebo v prípade, že takéto rozhodnutie o primeranosti neexistuje, na základe primeraných záruk, ak ich prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ stanoví, vrátane vrátane vymožitelných práv a právnych prostriedkov nápravy pre dotknutú osobu (článok 46 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Ak neexistuje rozhodnutie o primeranosti alebo primerané záruky, prenos alebo súbor prenosov do tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie sa uskutoční len za určitých podmienok (článok 49 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).
2. EDPB pripomína, že rozhodnutia o primeranosti zabezpečujú nepretržitú ochranu osobných údajov prenášaných z EHP do tretích krajín a sú spoľahlivým nástrojom prenosu, ktorý zaisťuje, aby boli pri prenose údajov mimo EHP práva dotknutej osoby chránené.
3. EDPB víta najmä iniciatívu Komisie, pokiaľ ide o prácu na prvom rozhodnutí o primeranosti pre medzinárodnú organizáciu a zdôrazňuje, že je dôležité, aby sa týmto rozhodnutím preukázalo, že právny rámec medzinárodných organizácií možno uznať ako rámec zabezpečujúci primeranú úroveň ochrany v zmysle článku 45 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
4. EDPB pri tejto príležitosti vyzýva Komisiu, aby pokračovala v dialógoch s medzinárodnými organizáciami s cieľom vypracovať, rozšíriť a zvýšiť počet tohto druhu rozhodnutí o primeranosti spolu s rozhodnutiami týkajúcimi sa tretích krajín.

1.1 Štruktúra a rámec ochrany údajov EPO

5. Európska patentová organizácia so sídlom v Mníchove je medzivládna organizácia zriadená Európskym patentovým dohovorom (ďalej len „EPD“)⁴. Má 39 zmluvných štátov a má právnu subjektivitu. Pozostáva z dvoch hlavných orgánov: Európskeho patentového úradu (ďalej len „úrad“), ktorý pôsobí

³ Odkazy na „členské štáty“ uvedené v tomto stanovisku sa majú chápať ako odkazy na „členské štáty EHP“.

⁴ Odôvodnenie 7 návrhu rozhodnutia.

ako jej výkonná zložka, a správnej rady, ktorá vykonáva legislatívne právomoci v mene EPO a je zodpovedná za politické otázky (článok 33 EPD).

6. Hlavnou právomocou EPO je udeľovanie európskych patentov, pričom túto úlohu vykonáva úrad pod dohľadom správnej rady.
7. Prezident zastupuje EPO a je vedúcim úradu, ktorý pozostáva z rôznych odborov. Prezident je zodpovedný za riadenie činností úradu a za disciplinárne záležitosti a zodpovedá sa správnej rade. Správna rada sa skladá zo zástupcov zmluvných štátov, dohliada na politické záležitosti a činnosti úradu.
8. Dňa 30. júna 2021 EPO prijala pravidlá ochrany údajov (ďalej len „DPR“), ktorými sa vykonávajú články 1B a 32A služobného poriadku⁵, a ktoré sa vzťahujú na spracúvanie osobných údajov úradom⁶.
9. DPR sú doplnené dokumentmi vydanými prezidentom, pričom ide najmä o obežníky, interné administratívne pokyny a rozhodnutia (napríklad rozhodnutie o krajinách a subjektoch zabezpečujúcich primeranú ochranu údajov (17. novembra 2022) a „Obežník č. 420, ktorým sa vykonáva článok 25 pravidiel ochrany údajov (DPR) o obmedzení práv dotknutých osôb“). Všetky tieto dokumenty sú právne záväzné⁷.
10. DPR sú ďalej doplnené operačnými dokumentmi, ktoré vydáva zodpovedná osoba a v ktorých sa stanovujú podrobnejšie požiadavky a postupy spracúvania osobných údajov [článok 1 ods. 2 písm. c) DPR]. Takéto operačné dokumenty sú súčasťou rámca EPO pre ochranu údajov a ako také sú právne záväzné a sú k dispozícii dotknutým osobám na webovom sídle EPO.

1.2 Osobitosti medzinárodných organizácií

11. Podľa článku 4 ods. 26 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je medzinárodná organizácia (ďalej len „MO“) *„organizácia a jej podriadené subjekty, ktoré sa riadia medzinárodným právom verejným, alebo akýkoľvek iný subjekt, ktorý bol zriadený dohodou medzi dvoma alebo viacerými krajinami alebo na základe takejto dohody“*. Podľa medzinárodného práva je postavenie medzinárodných organizácií podobné postaveniu suverénnych štátov; podľa zásady funkčnej imunity však medzinárodné organizácie požívajú výsady a imunity len v rozsahu potrebnom na výkon funkcií, na ktoré boli zriadené⁸. „Výsady“ vo všeobecnosti zahŕňajú výnimky z hmotného práva štátu (napr. daňové a colné výnimky), zatiaľ čo „imunity“ sú výnimky zo súdneho procesu, exekúcie a donucovacích opatrení.
12. Zdrojom výsad a imunit medzinárodných organizácií môžu byť: multilaterálne zmluvy, medzinárodné dohody, ktorými sa zakladá medzinárodná organizácia, dohody o sídle s hostiteľským štátom a vnútroštátne právo a právne predpisy. Výsady a imunity zvyčajne uznávajú štáty, ktoré sú členmi týchto organizácií, pokiaľ tretie krajiny výslovne alebo implicitne neuznali medzinárodnú organizáciu vo

⁵ Služobný poriadok upravuje aspekty týkajúce sa zamestnancov EPO vrátane práv a povinností zamestnancov. Pozri v tejto súvislosti článok 33 EPD. EPD je k dispozícii na tomto odkaze: https://link.epo.org/web/EPC_17th_edition_2020_en.pdf.

⁶ Spracúvanie osobných údajov vykonávané správnu radou EPO sa riadi pravidlami ochrany údajov správnej rady (ďalej len „AC DPR“), zatiaľ čo spracúvanie osobných údajov vykonávané užším výborom sa riadi pravidlami ochrany údajov užšieho výboru (ďalej len „SC DPR“). V AC DPR a SC DPR sa príslušne stanovuje uplatňovanie pravidiel ochrany údajov na spracúvanie osobných údajov vykonávané správnu radou a užším výborom s potrebnými úpravami. V článku 145 EPD sa objasňuje úloha užšieho výboru.

⁷ Článok 10 EPD, článok 1 ods. 2 písm. a) DPR a článok 3 písm. y) DPR.

⁸ Christopher Kuner: International Organisations and EU General Data Protection Regulation, (Medzinárodné organizácie a všeobecné nariadenie EÚ o ochrane údajov), University of Cambridge Faculty of Law Legal Studies Research Paper Series, [dokument 20/2018](#).

vnútroštátnom práve. Imunita voči vnútroštátnej jurisdikcii však nie je absolútna a vyžaduje si, aby jednotlivci mali k dispozícii primerané alternatívne prostriedky na účinnú ochranu svojich práv⁹.

1.3 Výsady a imunity EPO

13. Výsady a imunity EPO upravuje „Protokol o výsadách a imunitách Európskej patentovej organizácie“ (ďalej len „PPI“), ktorý sa okrem iného vzťahuje na priestory EPO (článok 1), nedotknuteľnosť archívov (článok 2 PPI), jurisdikciu a výkon [článok 3 ods. 1 písm. a) PPI], majetok a aktíva EPO: okrem prípadov, keď je to dočasne nevyhnutné v súvislosti s prevenciou a vyšetrovaním nehôd motorových vozidiel patriacich organizácii alebo prevádzkovaných v jej mene (článok 3 ods. 3 PPI), oslobodenie od dane (článok 4 PPI).
14. Imunity EPO dopĺňa povinnosť spolupráce medzi EPO a orgánmi verejnej moci zmluvných štátov, ako sa stanovuje v článku 20 PPI. Okrem toho podľa článku 19 ods. 2 má prezident Európskeho patentového úradu povinnosť odobrať imunitu, ak podľa jeho názoru imunita bráni riadnemu výkonu spravodlivosti a ak môže byť bez ovplyvnenia záujmov organizácie zrušená.

1.4 Riadenie ochrany údajov EPO

15. Podľa článku 3 písm. g) DPR Európsky patentový úrad pôsobí ako prevádzkovateľ¹⁰. V rámci ochrany údajov EPO sa stanovuje možnosť prevádzkovateľa identifikovať prevádzkové jednotky ako „delegovaných prevádzkovateľov“ (článok 28 ods. 3 DPR). Podľa článku 3 písm. h) DPR „*delegovaný prevádzkovateľ je prevádzková jednotka zastúpená vedúcim, ktorá zabezpečuje, aby všetky spracovateľské operácie zahŕňajúce osobné údaje, ktoré sa vykonávajú v rámci tejto prevádzkovej jednotky, boli v súlade s týmito pravidlami. Osoba zastupujúca jednotku je vedúci pracovník na vyššej úrovni, zvyčajne aspoň hlavný riaditeľ*“.
16. EDPB poznamenáva, že táto štruktúra vnútorného riadenia je v kontexte medzinárodných organizácií bežná¹¹ vzhľadom na veľkosť a povahu práce medzinárodných organizácií. Podobne je pre spoločnosti výhodné mať vnútornú štruktúru na podporu dodržiavania pravidiel ochrany údajov¹².
17. EDPB však poznamenáva, že konečnú zodpovednosť v prípade porušenia pravidiel ochrany údajov by mal mať prevádzkovateľ (t. j. Európsky patentový úrad)¹³. Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB vyzýva Komisiu, aby tento bod ďalej objasnila.

⁹ ESĽP, Waite a Kennedy/Nemecko, sťažnosť č. 26083/94, rozsudok z 18. februára 1999, body 67 až 73.

¹⁰ V článku 28 DPR sa ďalej podrobne opisuje funkcia prevádzkovateľa v rámci EPO.

¹¹ Napríklad v pravidlách ochrany údajov Eurocontrolu sa odkazuje na „vnútorných prevádzkovateľov“ <https://www.eurocontrol.int/sites/default/files/2024-05/eurocontrol-regulation-personal-data-protection-2024.pdf>; EIB používa pojem prevádzkovateľ tak pre delegovaných prevádzkovateľov, ako aj pre EIB, ale v texte sa často odkazuje na „príslušných prevádzkovateľov“, pričom sa jasne uvádza, že sa týkajú konkrétneho subjektu v rámci EIB, k dispozícii na adrese: https://www.eib.org/attachments/lucalli/20220237_data_protection_rules_implementing_eu_regulation_en.pdf

¹² Usmernenia EDPB 07/2020 k pojmom prevádzkovateľ a sprostredkovateľ podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, verzia 2.1, prijaté 7. júla 2021.

¹³ Tamže, body 17 a 18.

2. VŠEOBECNÉ ASPEKTY OCHRANY ÚDAJOV

2.1 Zásady obsahu

18. Kapitola 3 referenčného kritéria primeranosti je venovaná „zásadám obsahu“ a týka sa základných pojmov a zásad ochrany údajov. Systém tretej krajiny alebo medzinárodnej organizácie musí obsahovať také základné pojmy a zásady, aby sa zabezpečila úroveň ochrany osobných údajov, ktorá je v podstate rovnocenná úrovni zaručenej právom EÚ. Aj keď tieto pojmy či zásady nemusia odzrkadľovať terminológiu použitú vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, mali odrážať pojmy zakotvené v právnych predpisoch EÚ o ochrane údajov a byť v súlade s nimi. Referenčné kritérium primeranosti odkazuje na tieto dôležité pojmy: „osobné údaje“, „spracúvanie“, „prevádzkovatelia“, „sprostredkovateľ“, „príjemca“, a „citlivé údaje“.
19. EDPB víta uznanie práva na súkromie a práva na ochranu údajov ako základných práv podľa DPR.

2.1.1 Pojmy

20. EDPB berie na vedomie, že terminológia použitá v rámci ochrany údajov EPO je v súlade s terminológiou rámca EÚ pre ochranu údajov. Toto zosúladenie je pozitívnym faktorom, ktorý, hoci nie je predpokladom rovnocennosti, si zaslúži uznanie.
21. Pokiaľ ide o pojmy „delegovaný prevádzkovateľ“ a „prevádzková jednotka“ a ich praktické dôsledky, EDPB odkazuje na uvedený oddiel 1.4.

2.1.2 Zásady ochrany údajov

22. Zásady ochrany údajov stanovené v článku 4 ods. 2 a článku 6 DPR sú veľmi podobné zásadám stanoveným v článku 5 a článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Podobne právne základy spracúvania stanovené v článkoch 5, 7, 11 a 12 DPR odrážajú právne základy stanovené v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a podmienky stanovené v článkoch 9 a 10 všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹⁴.
23. Podľa článku 11 ods. 2 DPR sa osobitné kategórie osobných údajov môžu spracúvať za veľmi podobných podmienok, ako sú podmienky stanovené v článku 9 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s výnimkou určitých prípadov vyplývajúcich z povahy EPO. Napríklad podľa článku 11 ods. 2 písm. f) DPR možno takéto údaje spracúvať, ak je to potrebné na konkrétny účel súvisiaci s plnením úlohy realizovanej pri výkone oficiálnych činností organizácie alebo pri oprávnenom výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi.
24. V takýchto prípadoch sa však v článku 11 ods. 2 písm. f) DPR stanovujú osobitné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nebola ohrozená úroveň ochrany osobitných kategórií osobných údajov.
25. EDPB víta, že pokiaľ ide o zásadu obmedzenia účelu, zlučiteľnosť ďalších účelov sa chápe podobným spôsobom tak v článku 4 ods. 2 písm. b) a v článku 6 DPR, ako aj v článku 5 ods. 1 písm. b) a článku 6 ods. 4 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
26. EDPB okrem toho víta začlenenie zásady zodpovednosti do článku 4 ods. 1 DPR, ako aj začlenenie opatrení potrebných na preukázanie súladu, ako je vedenie záznamov (článok 32), povinnosť oznamovať porušenie ochrany údajov (článok 34), posúdenie vplyvu na ochranu údajov (článok 38 DPR), a začlenenie špecificky navrhnutej a štandardnej ochrany súkromia (článok 27 ods. 1 a 2 DPR),

¹⁴ Pozri odôvodnenia 26 až 29 návrhu rozhodnutia.

ktoré takisto zabezpečujú súlad so zásadami minimalizácie údajov a nevyhnutnosti. EDPB s uspokojením konštatuje, že takéto zásady a povinnosti sú veľmi podobné zásadám a povinnostiam stanoveným vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.

27. EDPB okrem toho víta, že v článku 4 ods. 1 DPR sa uvádza, že prevádzkovateľ pri svojich spracovateľských činnostiach aktívne a nepretržite vykonáva opatrenia na zabezpečenie ochrany osobných údajov, čím sa stáva zodpovedným za dodržiavanie právnych predpisov o ochrane údajov a vyžaduje sa od neho, aby toto dodržiavanie vždy preukázal dotknutým osobám.

2.2 Individuálne práva

28. EDPB víta, že DPR poskytuje fyzickým osobám rovnaké práva, aké sú stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov (články 12 až 22), a to právo na prístup k údajom (článok 18 DPR), právo na opravu (článok 19 DPR), právo na vymazanie (článok 20 DPR), právo na obmedzenie spracúvania (článok 21 DPR), právo na prenosnosť údajov (článok 22 DPR), právo namietat' (článok 23 DPR) a právo byť predmetom automatizovaného rozhodovania (článok 24 DPR). Rovnako sa uznáva právo byť informovaný o obmedzení práv dotknutej osoby [článok 23 ods. 2 písm. h) všeobecného nariadenia o ochrane údajov] v článku 7 obežníka č. 420, ktorý vydal prezident EPO.
29. Podobne ako v článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa v článku 25 DPR uvádza, že určité právne ustanovenia v právnom rámci EPO môžu obmedziť uplatňovanie práv uvedených v článkoch 18 až 25 DPR, a stanovuje sa v ňom minimálny obsah, ktorý by mali zahŕňať opatrenia stanovujúce obmedzenia. Takýto minimálny obsah zodpovedá obsahu požadovanom vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov. Okrem toho sa každé posúdenie potreby obmedzenia riadne zdokumentuje.
30. EPO doteraz vykonávala toto ustanovenie prostredníctvom obežníka č. 420, v ktorom sa objasňuje, aké práva možno obmedziť a na aké účely. Takisto sa v ňom vysvetľuje, že obmedzenie je dočasné a že je na prevádzkovateľovi, aby v závislosti od príslušných okolností určil, či sa obmedzenie uplatňuje. Prevádzkovateľ pritom v jednotlivých prípadoch vykoná test nevyhnutnosti a primeranosti, ktorý sa musí zdokumentovať a oznámiť zodpovednej osobe EPO. Zodpovedná osoba má právomoc požiadať o preskúmanie obmedzenia a prevádzkovateľ musí písomne informovať o výsledku preskúmania.
31. EDPB s uspokojením konštatuje, že podľa článku 25 ods. 2 a 4 DPR a článku 7 obežníka č. 420 musia byť dotknuté osoby informované o obmedzeniach, pokiaľ sa tým nezruší účinok obmedzenia (v súlade s článkom 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a článkom 25 nariadenia o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie) a o ich práve viesť konzultácie so zodpovednou osobou s cieľom napadnúť obmedzenia a ich práva podľa článkov 49 a 50 DPR [článok 25 ods. 3 písm. b) DPR]. V tejto súvislosti EDPB víta, že informácie o obmedzeniach práv dotknutých osôb sú dostupné na webovom sídle EPO v súlade s článkom 7 obežníka č. 420.
32. EDPB okrem toho konštatuje, že vzhľadom na úlohy EPO sú zavedené viaceré obmedzenia práv dotknutých osôb. EPO má napríklad povinnosť viesť Európsky patentový register, v ktorom sa uverejňujú určité osobné údaje vymedzené právnymi predpismi. Podobne je obmedzené aj právo na opravu a vymazanie: EPO nemôže zabezpečiť opravu informácií – vrátane osobných údajov – obsiahnutých v dokumentoch používaných v konaní o udelení patentu (ako je to v prípade dokumentov v rámci úradného a súdneho konania, ako je napríklad žaloba a vyjadrenie k žalobe) a EPO musí v prípade určitých dokumentov používaných v konaní o udelení patentu dodržiavať osobitné lehoty uchovávania a požiadavky na zverejňovanie [článok 129 písm. a) EPD].

33. EDPB konštatuje, že obmedzenia práv dotknutých osôb zo strany EPO sa obmedzujú na to, čo je nevyhnutne potrebné a primerané na zabezpečenie správneho fungovania postupu udeľovania patentov, čím sa rešpektuje podstata základných práv a slobody dotknutých osôb, ako aj požiadavky nevyhnutnosti a primeranosti stanovené v Charte základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2.3 Obmedzenia týkajúce sa následných prenosov

34. V referenčnom kritériu primeranosti podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa objasňuje, že úroveň ochrany fyzických osôb, ktorých osobné údaje sa prenášajú na základe rozhodnutia o primeranosti, nesmie byť ohrozená následným prenosom, a preto všetky následné prenosy „by sa mali povoliť len vtedy, keď na ďalšieho príjemcu (t. j. príjemcu následného prenosu) sa pravidlá takisto vzťahujú (vrátane zmluvných pravidiel), pričom má primeranú úroveň ochrany a dodržiava príslušné pokyny pri spracúvaní údajov v mene prevádzkovateľa“¹⁵. Hoci sa v DRP rozlišuje medzi takzvaným „zasielaním osobných údajov“ a „prenosmi osobných údajov“ a stanovujú sa rôzne pravidlá pre tieto dve kategórie prenosov¹⁶, EDPB zdôrazňuje, že požiadavka neohrozovať úroveň ochrany sa vzťahuje na všetky následné prenosy osobných údajov prenášaných z EÚ bez ohľadu na použitú terminológiu.
35. EDPB poznamenáva, že na „prenosy osobných údajov“ [ako sú vymedzené v článku 3 písm. t) nariadenia o ochrane údajov] sa vzťahujú pravidlá veľmi podobné pravidlám kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov, aby sa zabezpečilo, že sa neohrozí úroveň ochrany zaručená DPR (články 9 a 10 DPR).
36. EDPB víta toto úzke zosúladenie s kapitolou V všeobecného nariadenia o ochrane údajov a s uspokojením berie na vedomie, že v usmernení o prenose údajov EPO sa odkazuje na usmernenia EDPB a nový vývoj v rámci Únie¹⁷.
37. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa EDPB vo svojom posúdení zameral na pravidlá uplatniteľné na inú kategóriu prenosov podľa nariadenia o ochrane údajov, a to na „zasielanie osobných údajov“.

2.3.1 Zasielanie osobných údajov

38. Podľa článku 3 písm. s) DPR „zasielanie osobných údajov“ znamená „zverejnenie, šírenie alebo iné sprístupnenie osobných údajov, a to aj poskytnutím prístupu, strane v rámci Európskej patentovej organizácie alebo národnému úradu priemyselného vlastníctva alebo inému orgánu verejnej moci zmluvného štátu Európskeho patentového dohovoru za podmienok stanovených v článku 8“.
39. V článku 8 ods. 1 DPR sa stanovuje, že k zasielaniu osobných údajov orgánu verejnej moci zmluvného štátu EPO môže dôjsť, ak sú údaje na plnenie úloh tohto orgánu verejnej moci potrebné a ak je zasielanie zlučiteľné s úlohami a fungovaním EPO¹⁸. V článku 8 ods. 2 DPR sa umožňuje zasielanie osobných údajov národnému úradu priemyselného vlastníctva zmluvného štátu EPO, ak sú údaje na plnenie úloh v rámci právomoci príjemcu potrebné a ak je výkon jeho verejnej moci a spracovanie

¹⁵ Pracovná skupina zriadená podľa článku 29, WP 254 rev.01, prijaté 28. novembra 2017 a naposledy revidované a prijaté 6. februára 2018, schválené EDPB, kapitola 3, A.9.

¹⁶ Pozri odôvodnenia 62 až 72 návrhu rozhodnutia.

¹⁷ [Zasielanie a prenos osobných údajov EPO, vysvetlivky, verzia z januára 2024](#), časť 3.2, s. 9.

¹⁸ Pozri odôvodnenie 63 návrhu rozhodnutia. Mohlo by to byť na účely spolupráce v rámci konzultačných procesov, vysielania a nasadenia odborníkov, poskytovania informácií o zamestnancoch EPO na účely určenia sociálnych dávok, daňových požiadaviek atď.

nevyhnutné na plnenie úloh pri výkone oficiálnych činností EPO alebo pri legitímnom výkone verejnej moci zverenej prevádzkovateľovi, čo zahŕňa spracúvanie potrebné na riadenie a fungovanie EPO. Takéto zaslanie sa uskutočňuje v rámci konania o udelení patentu podľa EPD a zmluvy o patentovej spolupráci¹⁹.

40. Prijemcovia musia preukázať, že je potrebné preniesť údaje na konkrétny účel vyplývajúci z povinností EPO spolupracovať so zmluvným štátom, a prevádzkovateľ – ak by mohli byť dotknuté oprávnené záujmy dotknutej osoby – preukáže, že zasielanie údajov na tento konkrétny účel je primerané, a to po preukázateľnom zvážení protichodných záujmov (článok 8 ods. 3 a článok 8 ods. 4 DPR).
41. S cieľom poskytnúť primerané záruky ako nástroje na zasielanie údajov by sa osobitné ustanovenia o ochrane údajov mali vložiť do vykonateľných nástrojov, ako sú memorandá o porozumení alebo správne dojednania²⁰. Zodpovedná osoba EPO vypracovala vzorové doložky o ochrane údajov pre memorandá o porozumení, v ktorých sa, okrem iného, stanovujú zásady ochrany údajov vrátane napríklad obmedzenia účelu, práv dotknutých osôb, ako aj nezávislého dohľadu a vhodných mechanizmov presadzovania²¹. EDPB uznáva, že takéto záruky boli poskytnuté, ale konštatuje, že požiadavka neohroziť úroveň ochrany nie je v súvislosti so zasielaním údajov osobitne uvedená, a to ani v článku 8 DPR, ani vo vysvetlivke EPO k zasielaniu a prenosu osobných údajov, ani v návrhu rozhodnutia o primeranosti. EDPB poznamenáva, že táto požiadavka je naopak výslovne uvedená v súvislosti s prenosmi²², a žiada Komisiu, aby tento bod objasnila.
42. EDPB okrem toho z dodatočných vysvetlení poskytnutých Komisiou pochopil, že požiadavka na primerané záruky ako nástroje na zasielanie sa neuplatňuje, ak je príjemcom národný úrad priemyselného vlastníctva. EDPB preto nie je úplne jasné, aké záruky ochrany údajov sa uplatňujú pri zasielaní osobných údajov v súvislosti s postupom udeľovania patentov. EDPB preto vyzýva Komisiu, aby objasnila aj tento bod.

2.4 Procesné mechanizmy a mechanizmy presadzovania

43. Podľa referenčného kritéria primeranosti²³ a príslušnej judikatúry Súdneho dvora EÚ²⁴ musí systém ochrany údajov, ktorý je v podstate rovnocenný s modelom Európskej únie, poskytovať i) nezávislý orgán, ktorý by mal dohliadať na dodržiavanie a presadzovanie právnych predpisov o ochrane údajov a mal by mať právomoc vyšetrovať a prijímať opatrenia bez vonkajšieho vplyvu. Systémy ochrany údajov musia zabezpečiť, aby ii) prevádzkovatelia a sprostredkovatelia niesli zodpovednosť a boli informovaní o svojich povinnostiach, zatiaľ čo dotknuté osoby boli informované o svojich právach. Mali by byť zavedené účinné sankcie a overovacie postupy na zabezpečenie dodržiavania pravidiel; iii) aby prevádzkovatelia a sprostredkovatelia preukazovali dodržiavanie pravidiel prostredníctvom opatrení, ako sú posúdenia vplyvu na ochranu údajov, záznamy o spracovateľských činnostiach a vymenovanie zodpovedných osôb. Okrem toho, iv) systém ochrany údajov musí poskytovať podporu a pomoc jednotlivým dotknutým osobám pri výkone ich práv a vhodné mechanizmy nápravy.

¹⁹ Pozri odôvodnenie 62, poznámku pod čiarou č. 165 návrhu rozhodnutia a [Ú. v. EÚ EPO 2021, A98 – rozhodnutie prezidenta Európskeho patentového úradu z 13. decembra 2021 o spracúvaní osobných údajov pri udeľovaní patentov a súvisiacich konaniach](#).

²⁰ [Zasielanie a prenos osobných údajov EPO, vysvetlivka, verzia z januára 2024](#), s. 6.

²¹ [Prehľad požiadaviek vzorovej doložky EPÚ o ochrane údajov pre memorandá o porozumení, verzia z júna 2024](#).

²² Pozri odôvodnenie 67 návrhu rozhodnutia.

²³ Pracovná skupina zriadená podľa článku 29, WP 254 rev.01, prijaté 28. novembra 2017 a naposledy revidované a prijaté 6. februára 2018, schválené EDPB, kapitola 3, C.

²⁴ SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner („Schrems“).

44. Pokiaľ ide o zásadu zodpovednosti, ktorá sa vzťahuje na body ii) a iii) predchádzajúceho odseku, EDPB odkazuje na oddiel 2.1.2.
45. V ďalších častiach sa EDPB zameria na posúdenie existencie nezávislého orgánu a vhodných mechanizmov nápravy.

1.

2.

2.1

2.2

2.3

2.4

2.4.1 Zodpovedná osoba a výbor pre ochranu údajov

46. V systéme, ktorý predložil EPO, sa zavádzajú dva samostatné orgány zodpovedné za dohľad nad dodržiavaním pravidiel ochrany údajov: zodpovedná osoba a výbor pre ochranu údajov (článok 32A služobného poriadku).
47. Zodpovedná osoba EPO má okrem plnenia tradičnej úlohy zodpovednej osoby podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj vyšetrovacie právomoci podľa článku 43 DPR.
48. Úlohou výboru pre ochranu údajov je zabezpečiť nezávislý, účinný a nestranný dohľad nad pravidlami ochrany údajov. Dotknuté osoby majú právo podať sťažnosť výboru pre ochranu údajov v prípade nesúhlasu s rozhodnutím alebo implicitného zamietnutia žiadosti o preskúmanie zo strany delegovaného prevádzkovateľa (článok 50 DPR).
49. Hoci táto dvojité štruktúra, odôvodnená povahou EPO, nie je vo svojej podstate znepokojujúca alebo problematická, je nevyhnutné, aby oba orgány fungovali úplne nezávisle, aby sa zabezpečil účinný dohľad a presadzovanie práva a aby mali všetky potrebné právomoci na vykonávanie svojich úloh.
50. V tejto súvislosti sa EDPB vo svojom posúdení zameria na skutočnú nezávislosť týchto orgánov dohľadu a na ich právomoci. Pokiaľ ide o nezávislosť, EDPB víta nielen formuláciu podporujúcu túto zásadu v príslušných článkoch, ale aj dodatočné zavedené záruky.
51. V tomto rámci EDPB preskúma pravidlá, ktorými sa riadi vymenovanie, odvolanie a prepustenie zodpovednej osoby a výboru pre ochranu údajov, najmä požiadavku, aby prezident pred každým navrhovaným odvolaním alebo prepustením zodpovednej osoby konzultoval výbor pre ochranu údajov.
52. EDPB považuje túto predchádzajúcu konzultáciu za potenciálnu záruku nezávislosti zodpovednej osoby, ale forma a dôsledky takejto konzultácie zostávajú nejasné. EDPB preto vyzýva Komisiu, aby tento bod ďalej objasnila a aby počas budúcich preskúmaní zvažila sledovanie toho, či prevádzkovateľ v praxi neprepúšťa alebo nepostihuje zodpovednú osobu za plnenie jej povinností.
53. EDPB poznamenáva, že podľa článku 47 DPR má výbor pre ochranu údajov funkciu dohľadu a poradenskú funkciu, pretože poskytuje poradenstvo prevádzkovateľovi a delegovaným prevádzkovateľom v súvislosti s uplatňovaním článkov 38 a 39 DPR, poskytuje poradenstvo v prípade

odvolania zodpovednej osoby podľa článku 48 ods. 2 DPR a poskytuje stanovisko k využitiu mechanizmu právneho prostriedku nápravy podľa článku 50.

54. Pokiaľ ide o vymenovanie členov výboru pre ochranu údajov, EDPB poznamenáva, že podľa článku 48 ods. 1 DPR sa výbor pre ochranu údajov skladá z troch externých odborníkov v oblasti ochrany údajov vymenúvaných prezidentom úradu, a to z predsedu a dvoch ďalších členov, z ktorých jeden pôsobí ako zástupca predsedu. Podľa článku 48 ods. 2 DPR musia mať predseda, dvaja ďalší členovia a náhradníci výboru pre ochranu údajov kvalifikáciu potrebnú na vymenovanie do súdnej funkcie alebo musia byť odborníkmi na ochranu údajov s preukázanými odbornými znalosťami a skúsenosťami v tejto oblasti.
55. EDPB víta, že pravidlá výberu členov dozorného orgánu si vyžadujú odborné znalosti v oblasti ochrany údajov, a vyzýva Komisiu, aby sledovala, či členovia výboru pre ochranu údajov vybraní na základe ich kvalifikácie majú potrebnú úroveň odborných znalostí v oblasti ochrany údajov vzhľadom na ich význam pre funkciu dohľadu.

2.4.2 Vyšetrovacie a nápravné právomoci

56. V tejto súvislosti Súdny dvor Európskej únie objasnil, že právomoci dozorných orgánov predstavujú potrebné prostriedky na vykonávanie ich povinností, a že by mali mať najmä vyšetrovacie právomoci, akým je právo zbierať všetky nevyhnutné informácie pre plnenie ich kontrolných povinností, efektívne právomoci intervencie, ako je napríklad uvalenie dočasného alebo úplného zákazu na spracovanie údajov, alebo tiež právomoc obrátiť sa na súdne orgány²⁵.
57. Podľa článku 43 ods. 1 písm. d) môže zodpovedná osoba vykonávať audity ochrany údajov a inšpekcie (vedené vo forme inšpekcií ochrany údajov alebo ad hoc dopytovania)²⁶. Podľa dokumentu „Dohľad nad ochranou údajov“,²⁷ v ktorom sa podrobnejšie opisuje článok 43 DPR, zodpovedná osoba po konzultácii s výborom pre ochranu údajov vypracuje ročný plán auditu ochrany údajov (plán) a predloží ho na schválenie prezidentovi EPO. Schválený plán sa predkladá výboru pre ochranu údajov na vedomie. Výbor pre ochranu údajov môže kedykoľvek formulovať návrhy týkajúce sa oblastí, v ktorých by mal úrad vykonať audit ochrany údajov.
58. Podľa článku 43 ods. 1 písm. i) DPR musí zodpovedná osoba reagovať na žiadosť výboru pre ochranu údajov a spolupracovať a konzultovať s ním, a to na jeho žiadosť alebo z vlastnej iniciatívy. Podľa článku 43 ods. 1 písm. j) DPR zodpovedná osoba musí uľahčovať spoluprácu medzi výborom pre ochranu údajov a úradom, pokiaľ ide, okrem iného, o vyšetrovania v oblasti ochrany údajov, vybavovanie sťažností, posúdenia vplyvu na ochranu údajov a predchádzajúce konzultácie. Zodpovedná osoba musí takisto postúpiť výboru pre ochranu údajov informácie o nových administratívnych opatreniach a vnútorných pravidlách týkajúcich sa spracúvania osobných údajov.

²⁵ SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner („Schrems“), bod 43.

²⁶ Vyšetrovacie právomoci zodpovednej osoby sú podrobnejšie opísané v dokumente „Data Protection Oversight – How the Data Protection Office conducts DP Audits and DP Inspections“ (Dohľad nad ochranou údajov – Ako úrad pre ochranu údajov vykonáva audity a kontroly ochrany údajov), ktorý je k dispozícii na webovom sídle EPO na tomto odkaze <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-outline-of-the-data-protection-oversight-mechanism.pdf>.

²⁷ „Data Protection Oversight – How the Data Protection Office conducts DP Audits and DP Inspections“ (Dohľad nad ochranou údajov – Ako úrad pre ochranu údajov vykonáva audity a kontroly ochrany údajov), k dispozícii na webovom sídle EPO na tomto odkaze <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-outline-of-the-data-protection-oversight-mechanism.pdf>.

59. Zodpovedná osoba vyplní správu o vykonaných vyšetrovaniach a auditoch a v prípade, že zistí nesúlad s pravidlami ochrany údajov, uvedie v správe svoje zistenia, závery a odporúčania (vrátane nápravných opatrení).
60. Podľa dokumentu „Dohľad nad ochranou údajov“ môžu odporúčania v prípade nezrovnalosti alebo nesúladu konkrétne zahŕňať „preventívne, zmierňujúce alebo nápravné opatrenia“ pre prevádzkovateľa. Zodpovedná osoba môže odporučiť, aby sa spracovateľské operácie uviedli do súladu s DPR, aby sa vyhlo žiadostiam dotknutých osôb o uplatnenie ich práv podľa DPR, aby sa dotknutej osobe (dotknutým osobám) oznámilo porušenie ochrany osobných údajov; aby sa pozastavila konkrétna operácia spracúvania údajov alebo aby sa pozastavil tok údajov ku konkrétnym príjemcom²⁸.
61. V súlade s dokumentom „Dohľad nad ochranou údajov“ a s rozhodnutím prezidenta úradu z 12. 7. 2024²⁹ sa závery a odporúčania môžu stať záväznými (po schválení výborom) a prevádzkovateľ ich musí vykonať. Podľa dokumentu „Dohľad nad ochranou údajov“, ktorý ďalej upresňuje pravidlá uvedené v článku 43 ods. 1 písm. i) a j) DPR, má výbor pre ochranu údajov právomoc predložiť pripomienky k záverom a odporúčaniam a takisto požiadať o zmeny, ktoré vykoná zodpovedná osoba. Okrem toho je zodpovedná osoba oprávnená začať následné kontroly alebo rozšíriť rozsah kontrol ochrany údajov a odporučiť začatie administratívneho vyšetrovania s cieľom určiť, či je potrebné prijať disciplinárne alebo iné opatrenia.
62. Vzhľadom na úzke prepojenie medzi zodpovednou osobou a výborom pre ochranu údajov, ako aj na význam vyšetrovacích, audítorských a nápravných právomocí, EDPB odporúča, aby Komisia ďalej objasnila vzájomné vzťahy medzi nimi, najmä pokiaľ ide o vykonávanie vyšetrovacích, audítorských a nápravných právomocí, ako aj objasnila úlohu zodpovednej osoby pri vybavovaní žiadostí dotknutých osôb [článok 43 ods. 1 písm. k) DPR] a jej prípadnú úlohu v rámci postupu podávania sťažností DPB podľa článku 50 ods. DPR. EDPB predovšetkým vyzýva Komisiu, aby monitorovala, či sa v praxi jasne rozlišuje, kedy zodpovedná osoba koná vo vlastnom mene (vykonáva svoju úlohu a funkciu zodpovednej osoby) a kedy koná v mene výboru pre ochranu údajov s cieľom podporiť tento výbor pri výkone jeho funkcií dohľadu. Tým by sa zabezpečila dodatočná jasnosť štruktúry dohľadu a úloh zodpovednej osoby a výboru pre ochranu údajov.

2.4.3 Postup podávania sťažností výboru pre ochranu údajov

63. EDPB konštatuje, že dotknuté osoby majú právo podať sťažnosť výboru pre ochranu údajov, ktorý sa ňou zaoberá v súlade s postupom stanoveným v článku 50 DPR a rokovacím poriadkom uvedeným v prílohe 1 k DPR.
64. Výbor pre ochranu údajov po preskúmaní sťažnosti vydá prevádzkovateľovi najmä odôvodnené stanovisko, v ktorom môže odporučiť priznanie náhrady za majetkovú alebo nemajetkovú ujmu.
65. Podľa článku 50 ods. 4 DPR odôvodnené stanoviská výboru pre ochranu údajov (ďalej len „stanovisko“) nie sú záväzné pre prevádzkovateľa, ktorý sa môže rozhodnúť, že ich nebude dodržiavať. V takom prípade musí prevádzkovateľ poskytnúť písomné vysvetlenie a zároveň sa od neho vyžaduje, aby o svojom konečnom rozhodnutí a záveroch výboru pre ochranu údajov informoval dotknutú osobu, delegovaného prevádzkovateľa a prípadne sprostredkovateľa, zodpovednú osobu a výbor pre ochranu údajov. Rozhodnutie (tvorené odôvodneným stanoviskom výboru pre ochranu údajov a konečným

²⁸ Tamže.

²⁹ Rozhodnutie prezidenta úradu o vykonateľnosti odporúčaní zodpovednej osoby schválených výborom pre ochranu údajov v rámci auditov a kontrol ochrany údajov, dostupné na tomto odkaze <https://link.epo.org/web/office/data-protection-and-privacy/en-decision-of-the-president-on-enforceability-of-dpo-conclusions-and-recommendations.pdf>.

rozhodnutím prevádzkovateľa) môže dotknutá osoba napadnúť tým, že požiada prezidenta úradu o začatie rozhodcovského konania stanoveného v článku 52 DPR alebo pred Administratívnym súdom Medzinárodnej organizácie práce.

66. Podľa usmernení EDPB, referenčného kritéria primeranosti a judikatúry SDEÚ musí mať orgán dohľadu záväznú právomoc, keďže ide o kľúčový faktor zabezpečenia účinnosti mechanizmu dohľadu.
67. EDPB konštatuje, že stanoviská výboru pre ochranu údajov vydané v súvislosti s vybavovaním sťažností sú naďalej nezáväzné. Hoci závery a odporúčania zodpovednej osoby – po vyšetrovaniach a auditoch, ktoré sa mohli začať na žiadosť výboru pre ochranu údajov – sa môžu stať záväznými po schválení výborom pre ochranu údajov, podľa všetkého sa nevzťahujú na prípady začaté podľa článku 50 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, t. j. na sťažnosti dotknutých osôb.
68. Vzhľadom na uvedené skutočnosti EDPB vyzýva Komisiu overiť a zabezpečiť, aby boli právomoci výboru pre ochranu údajov záväzné v súvislosti s vybavovaním sťažností podľa článku 50 DPR, a aby posúdila, či by sa na tento účel mohli stanoviť dodatočné záruky.
69. EDPB však víta, že proti rozhodnutiam prevádzkovateľa podľa článku 50 ods. 6 DPR možno podať odvolanie, pretože to dotknutým osobám poskytuje potrebné mechanizmy nápravy a umožňuje presadzovanie rozhodnutia orgánu dohľadu.
70. Okrem toho EDPB víta, že aj výbor pre ochranu údajov môže odporučiť, aby bola priznaná náhrada za majetkovú alebo nemajetkovú škodu (článok 50 ods. 3 DPR).

2.4.4 Mechanizmy nápravy a rozhodcovské konanie

71. Podľa referenčného kritéria primeranosti by sa dotknutým osobám mala poskytnúť účinná náprava vrátane náhrady škody spôsobenej nezákonným spracúvaním ich osobných údajov. Ide o kľúčový prvok, ktorý musí zahŕňať systém nezávislého súdneho alebo rozhodcovského konania, ktorý v prípade potreby umožňuje vyplatenie náhrady a uloženie sankcií.
72. EDPB poznamenáva, že podľa rámca EPO pre ochranu údajov majú dotknuté osoby právo požiadať o preskúmanie spracovania svojich osobných údajov u delegovaných prevádzkovateľov, ak sa domnievajú, že došlo k porušeniu pravidiel ochrany údajov. Ide o predpoklad na podanie sťažnosti výboru pre ochranu údajov ako nezávislému orgánu dohľadu podľa článku 50 DPR. Táto požiadavka predstavuje nový prvok v porovnaní so systémom EÚ na ochranu údajov, ktorý však neohrozuje úroveň ochrany, ktorú poskytuje systém EPO, keďže neovplyvňuje vykonateľnosť práv dotknutých osôb ani ich právo na náhradu škody.
73. Podľa článku 50 a článku 52 ods. 1 DPR, ak dotknuté osoby nie sú spokojné s konečným rozhodnutím vydaným na základe postupu podľa článku 50 DPR, môžu sa proti nemu odvolať. Zamestnanci EPO môžu napadnúť rozhodnutie na Administratívnom súde Medzinárodnej organizácie práce. Každá iná dotknutá osoba má tri mesiace na to, aby predložila prezidentovi žiadosť o rozhodcovské konanie.
74. EDPB víta ustanovenia mechanizmu nápravy. Pokiaľ ide o mechanizmus rozhodcovského konania, EDPB poznamenáva, že je možné stanoviť mechanizmy alternatívneho riešenia sporov, ak nie sú k dispozícii súdne mechanizmy, napríklad z dôvodu postavenia prevádzkovateľa ako medzinárodnej organizácie. Tieto mechanizmy alternatívneho riešenia sporov musia dotknutej osobe poskytovať záruky, ktoré sú v podstate rovnocenné so zárukami požadovanými v článku 47 charty³⁰. Poskytnutie

³⁰ SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd a Maximillian Schrems (ďalej len „Schrems II“), body 96 a 186 a nasl.

alternatívneho mechanizmu preto samo osebe nevyvoláva žiadne inherentné obavy alebo problémy³¹ za predpokladu, že rozhodcovské konanie (i) zaručuje nezávislé a nestranné rozhodovanie v súlade so zásadami riadneho procesu, (ii) je záväzné pre prevádzkovateľa (EPO)³², umožňuje (iii) náhradu škody a (iv) uloženie sankcií, ak je to vhodné.

- 75. Podobne Európsky súd pre ľudské práva rozhodol, že účinné prostriedky nápravy možno poskytnúť prostredníctvom „primeraných alternatívnych prostriedkov“, ako je napríklad rozhodcovské konanie³³.
- 76. EDPB s uspokojením konštatuje, že v právnom rámci EPO sa stanovujú i) pravidlá na zabezpečenie nezávislosti rozhodcu (článok 52 ods. 3 DPR), ii) záväzná povaha rozhodcovského mechanizmu (článok 52 ods. 1 DPR), ako aj iii) právo na náhradu škody utrpenej v dôsledku porušenia pravidiel ochrany údajov (článok 53 DPR) a iv) uloženie sankcií tam, kde je to vhodné (článok 11 rozhodcovských pravidiel Európskeho rozhodcovského súdu³⁴).
- 77. EDPB okrem toho víta skutočnosť, že náklady na rozhodcovské konanie znáša EPO, čím sa spĺňa požiadavka, že právne prostriedky na presadzovanie práv dotknutých osôb nesmú zahŕňať neprimerane vysoké náklady³⁵.

3. PRÍSTUP ORGÁNOV VEREJNEJ MOCI K OSOBNÝM ÚDAJOM PRENÁŠANÝM Z ÚNIE EURÓPSKEJ PATENTOVEJ ORGANIZÁCII A ICH POUŽÍVANIE TÝMITO ORGÁNMI

- 78. EDPB na úvod zdôrazňuje, že posúdenie prístupu orgánov verejnej moci k osobným údajom preneseným z Únie a ich používanie v tomto prípade sa líši od príslušného posúdenia úrovne ochrany poskytovanej treťou krajinou. Konkrétny scenár rozhodnutia o primeranej ochrane osobných údajov medzinárodnou organizáciou si skôr než vyhodnotenie príslušných právnych predpisov a postupov tretích krajín týkajúcich sa prístupu vlád vyžaduje preskúmanie pravidiel, ktoré určujú, ako táto organizácia spracúva žiadosti vládnych orgánov o prístup k osobným údajom vrátane najmä možnosti a pravidiel zamietnutia takýchto žiadostí. Norma, na základe ktorej sa posudzuje zásadná rovnocennosť, sa preto, pokiaľ ide o prístup vládnych orgánov k údajom, líši od predchádzajúcich rozhodnutí o primeranosti.
- 79. Ďalšou predbežnou všeobecnou pripomienkou EDPB je, že podľa dodatočných vysvetlení Komisie EPO ešte nedostala žiadnu žiadosť o prístup k údajom na účely presadzovania práva alebo národnej bezpečnosti.

³¹ Referenčné kritérium primeranosti pracovnej skupiny zriadenej podľa článku 29 prijaté 28. novembra 2017, naposledy revidované a prijaté 6. februára 2018; Usmernenia 2/2020 k článku 46 ods. 2 písm. a) a článku 46 ods. 3 písm. b) nariadenia (EÚ) 2016/679 o prenose osobných údajov medzi orgánmi verejnej moci a verejnoprávnymi subjektmi v EHP a mimo EHP, verzia 2.0 prijatá 15. decembra 2020, bod 53 a bod 75.

³² SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner (ďalej len „Schrems I“), body 41 a 95; SDEÚ, 16. júla 2020, rozsudok vo veci C-311/18, Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Ltd a Maximilian Schrems („Schrems II“), body 186, 187, 189, 195 a nasl.

³³ ESĽP, piata sekcia, rozhodnutie, sťažnosť č. 415/07. Roland KLAUSECKER/Nemecko k dispozícii na tomto odkaze <https://hudoc.echr.coe.int/eng#%7B%22itemid%22%3A%22001-151029%22%3A%22%22%7D>.

³⁴ Rozhodcovské pravidlá Európskeho rozhodcovského súdu sú k dispozícii na tejto adrese: <https://cour-europe-arbitrage.org/arbitration-rules/>

³⁵ Pracovná skupina zriadená podľa článku 29, WP 254 rev.01, prijaté 28. novembra 2017 a naposledy revidované a prijaté 6. februára 2018, schválené EDPB, bod 4.

80. Skutočnosť, že EPO neboli doteraz predložené žiadne žiadosti na účely presadzovania práva alebo národnej bezpečnosti, znamená, že pravidlá uplatniteľné v takýchto prípadoch ešte neboli v praxi preverené. EDPB preto vyzýva Komisiu, aby sledovala, či EPO v budúcnosti dostane takéto žiadosti a ako sa príslušné pravidlá uplatňujú v konkrétnom kontexte. Komisia by mohla preskúmať najmä to, ako sa pravidlá a normy EPO uplatňujú na žiadosti orgánov činných v trestnom konaní a spravodajských služieb, ako je napríklad požiadavka preukázať, že je potrebné preniesť údaje na konkrétny účel vyplývajúci z povinnosti EPO spolupracovať (článok 8 ods. 3 DPR). Takéto dôkazy budú zase základom pre preskúmanie EPO, či je zaslanie potrebné a primerané (článok 8 ods. 4 DPR)³⁶.

3.1 Spracovanie žiadostí vládnych orgánov o prístup k osobným údajom organizáciou EPO

81. V návrhu rozhodnutia sa uvádza, že právny rámec, na základe ktorého EPO posudzuje žiadosti orgánov verejnej moci týkajúce sa osobných údajov a odpovedá na ne, vyplýva z PPI, požiadaviek DPR týkajúcich sa prenosov a odovzdávania osobných údajov a z medzinárodného práva verejného³⁷. Hoci sa tento rámec všeobecne vzťahuje na žiadosti zmluvných aj nezmluvných štátov, v osobitných ustanoveniach sa stanovuje odlišný režim pre žiadosti vydané orgánmi verejnej moci zmluvných štátov na jednej strane a nezmluvných štátov na strane druhej.
82. Pokiaľ ide o zmluvné štáty, imunity EPO, ktoré sú stanovené v PPI (pozri bod 14), sú doplnené povinnosťou spolupráce. V článku 20 ods. 1 PPI sa stanovuje, že EPO „*po celý čas spolupracuje s príslušnými orgánmi zmluvných štátov s cieľom uľahčiť riadny výkon spravodlivosti, zabezpečiť dodržiavanie policajných predpisov a predpisov týkajúcich sa verejného zdravia, inšpekcie práce alebo iných podobných vnútroštátnych právnych predpisov a zabrániť akémukoľvek zneužitiu výsad, imunit a výhod ustanovených v tomto protokole*“³⁸. Na tento účel a ako je stanovené v článku 3 ods. 1 písm. a) PPI, sa EPO môže vzdať svojej jurisdikčnej a exekučnej imunity a odpovedať na žiadosti vládnych orgánov o prístup k údajom EDPB náležite berie na vedomie, že sa skutočne zdá nevyhnutné stanoviť mechanizmy spolupráce s orgánmi verejnej moci z zmluvných štátov, ktoré môžu v určitých prípadoch dokonca slúžiť záujmom dotknutej osoby, napr. pokiaľ ide o sociálne dávky a záležitosti poistenia zamestnancov EPO. Článok 20 ods. 1 PPI však vyvoláva otázku, najmä v súvislosti so žiadosťami o prístup na účely presadzovania práva a národnej bezpečnosti, ako povinnosť spolupracovať súvisí s pojmom imunity alebo ako sa vzájomne ovplyvňujú. Komisia uviedla, že pravidlá EPO týkajúce sa spolupráce sa majú chápať ako súčasť širšej všeobecnej zásady imunity, a preto by EPO mohla zamietnuť žiadosti na uvedené účely bez ohľadu na článok 20 ods. 1 PPI. EDPB vyzýva Komisiu, aby tento bod v rozhodnutí ďalej objasnila.
83. Rozhodnutie o žiadosti o spoluprácu je v kompetencii prezidenta úradu, ktorý, ako sa uvádza v návrhu rozhodnutia, uplatňuje diskrečnú právomoc³⁹. Hoci sa v návrhu rozhodnutia odkazuje na článok 3 ods. 1 písm. a) PPI ako na právny základ pre zbavenie organizácie imunity, v návrhu rozhodnutia sa jasne neuvádza ustanovenie, ktorým sa prezidentovi zveruje príslušná diskrečná právomoc a v ktorom sa stanovujú kritériá, ktorými sa riadi výkon takejto diskrečnej právomoci pri rozhodovaní o žiadosti o spoluprácu. EDPB poznamenáva, že podľa článku 19 ods. 2 PPI má prezident „povinnosť pristúpiť k zbaveniu imunity, ak sa domnieva, že takáto imunita bráni bežnému výkonu spravodlivosti a že je

³⁶ Pokiaľ ide o právny rámec pre prenosy, pozri aj body 56 a 57 tohto stanoviska.

³⁷ Pozri odôvodnenie 96 návrhu rozhodnutia.

³⁸ Podľa dodatočných informácií, ktoré poskytla Komisia, EPO doteraz neuplatňovala právomoc podľa článku 20 ods. 2 a článku 25 PPI na uzatváranie doplnkových dohôd s jedným alebo viacerými zmluvnými štátmi na účely presadzovania práva alebo národnej bezpečnosti.

³⁹ Pozri odôvodnenie 97 návrhu rozhodnutia.

možné zrušiť takúto imunitu bez toho, aby boli dotknuté záujmy organizácie“. Táto požiadavka vyvoláva ďalšie otázky týkajúce sa rozsahu právomoci prezidenta. V nadväznosti na predchádzajúci odsek EDPB preto vyzýva Komisiu, aby v rozhodnutí objasnila tieto aspekty.

84. Ak sa EPO rozhodne vyhovieť žiadosti zmluvného štátu o prístup v súlade s článkom 20 ods. 1 PPI, uplatňujú sa požiadavky na zasielanie údajov (pozri bod 38 a nasl.) DPR⁴⁰. Tieto pravidlá sa vzťahujú na všetky zmluvné štáty bez ohľadu na to, či je zmluvný štát členským štátom EHP alebo sa považuje za tretiu krajinu z hľadiska právnych predpisov EÚ o ochrane údajov. Pravidlá pre zasielanie však na rozdiel od režimu pre prenosy orgánom verejnej moci mimo zmluvných štátov EPO výslovne nevyžadujú, aby bola v prijímajúcej krajine zabezpečená primeraná úroveň ochrany prenášaných údajov⁴¹. V tejto súvislosti by EDPB chcel pripomenúť svoje usmernenia k článku 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁴², v ktorých sa uvádza, že „*ak sa teda údaje spracúvané v EÚ prenášajú alebo poskytujú v reakcii na žiadosť orgánu tretej krajiny, takéto poskytnutie podlieha všeobecnému nariadeniu o ochrane údajov a predstavuje prenos v zmysle kapitoly V. To znamená, že tak ako v prípade akéhokoľvek prenosu, na ktorý sa vzťahuje všeobecné nariadenie o ochrane údajov, musí existovať právny základ pre spracúvanie podľa článku 6 a dôvod pre prenos v kapitole V.*“⁴³ V tejto súvislosti EDPB opätovne potvrdzuje svoju žiadosť o objasnenie vyjadrenú v bode 41 a vyzýva Komisiu, aby objasnila, aké záruky sa uplatňujú aj na zasielanie na základe žiadostí vládnych orgánov o prístup, najmä žiadostí na účely presadzovania práva a národnej bezpečnosti. Malo by sa zabezpečiť, aby sa dostatočne zohľadnili požiadavky kapitoly V všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a to v rozsahu potrebnom na stanovenie zásadnej rovnocennosti vrátane prípadov, keď sa koncepcia tretích krajín v právnych predpisoch EÚ o ochrane údajov a právny rámec EPO úplne nezhodujú⁴⁴.
85. Hoci EDPB uznáva, že vo vysvetlivke EPO k zasielaniu a prenosu osobných údajov sa uvádza, že „*s cieľom poskytnúť primerané záruky ako nástroje na zasielanie by sa do vykonateľných nástrojov, ako sú memorandá o porozumení alebo administratívne dojednania, mali vložiť osobitné ustanovenia o ochrane údajov*“⁴⁵, v praxi nemusí byť možné takéto nástroje uplatniť vo vzťahu k orgánom presadzovania práva a vnútroštátnym bezpečnostným agentúram. EDPB sa domnieva, že zasielanie osobných údajov zmluvným štátom, ale nie členským štátom EHP, najmä na účely presadzovania práva a národnej bezpečnosti, by si preto vyžadovalo osobitnú pozornosť Komisie.
86. Keďže neexistuje právny nástroj, ktorý by osobitne upravoval spracúvanie žiadostí od orgánov verejnej moci nezmluvných štátov zo strany EPO, uplatňujú sa všeobecné pravidlá pre prenosy podľa DPR, ktoré sú veľmi podobné pravidlám uvedeným v kapitole V všeobecného nariadenia o ochrane údajov (pozri body 35 a 36).

3.2 Obmedzenie práv dotknutej osoby

87. V článku 25 DPR sa stanovuje, že osobitné právne ustanovenia v právnom rámci EPO môžu za podmienok, ktoré úzko odrážajú požiadavky článku 23 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, obmedziť uplatňovanie práv dotknutých osôb (pozri body 33 a nasl.). V súvislosti s prístupom vládnych orgánov EDPB konštatuje, že obmedzenie uvedené v obežníku č. 420 písm. h) môže umožňovať široký

⁴⁰ Tamže.

⁴¹ Pozri odôvodnenia 63 – 65 návrhu rozhodnutia a článok 8 DPR.

⁴² Usmernenia EDPB 02/2024 k článku 48 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, prijaté 2. decembra 2024.

⁴³ Tamže, bod 9.

⁴⁴ Hoci EDPB uznáva, že všetky zmluvné štáty sú zmluvnými stranami EDĽP a dohovoru č. 108, EDPB pripomína, že ratifikácia týchto nástrojov nemusí sama o sebe zabezpečiť v zásade rovnocennú úroveň ochrany, pretože to bude závisieť najmä od ich konkrétneho vykonávania v každej krajine.

⁴⁵ [Zasielanie a prenos osobných údajov EPO, vysvetlivka, verzia z januára 2024](#), s. 6.

výklad, keďže vo všeobecnosti odkazuje na scenáre „poskytovania pomoci príslušným orgánom verejnej moci alebo jej prijímania od týchto orgánov vrátane zmluvných štátov EPO a medzinárodných organizácií“. EDPB uznáva, že rozsah pôsobnosti tohto ustanovenia je obmedzený na zamestnancov EPO, vyzýva však Komisiu, aby sledovala jeho uplatňovanie v praxi.

4. VYKONÁVANIE A MONITOROVANIE NÁVRHU ROZHODNUTIA

88. Pokiaľ ide o monitorovanie a preskúmanie rozhodnutia o primeranosti, EDPB poznamenáva, že podľa judikatúry Súdneho dvora Európskej únie „vzhľadom na skutočnosť, že úroveň ochrany zabezpečená treťou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou sa môže zmeniť, je povinnosťou Komisie, aby po prijatí rozhodnutia o primeranosti podľa článku 45 všeobecného nariadenia o ochrane údajov pravidelne kontrolovala, či je záver týkajúci sa primeranosti úrovne ochrany zaručenej dotknutou treťou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou stále fakticky a právne odôvodnený. Takáto kontrola sa každopádne vyžaduje, ak dôkazy v tomto smere vyvolávajú pochybnosti“⁴⁶.
89. EDPB sa domnieva, že funkcia dohľadu – a najmä výkon vyšetrovacích a nápravných právomocí –, ako aj prístup vlád k údajom prenášaným z EÚ do EPO si zaslúžia osobitnú pozornosť v rámci nasledujúcich pravidelných preskúmaní. Podobne by Komisia počas monitorovania rozhodnutia o primeranosti mala venovať ďalšiu pozornosť vývoju pravidiel, ktoré dopĺňajú DPR, ako je „rozhodnutie prezidenta Európskeho patentového úradu z 12. júla 2024 o vykonateľnosti odporúčaní zodpovednej osoby schválených výborom pre ochranu údajov v rámci auditov a kontrol v oblasti ochrany údajov“, „Dohľad nad ochranou údajov – Ako zodpovedná osoba vykonáva audity a kontroly ochrany údajov“ a „Zasielanie a prenos osobných údajov EPO, vysvetlivka“, verzia z januára 2024.
90. EDPB konštatuje, že preskúmanie záveru o primeranosti sa uskutoční aspoň každé štyri roky v súlade s článkom 45 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
91. Pokiaľ ide o praktické zapojenie EDPB a jeho zástupcov do prípravy a priebehu budúcich pravidelných preskúmaní, EDPB opätovne zdôrazňuje, že akákoľvek relevantná dokumentácia vrátane korešpondencie by sa mala EDPB poskytnúť písomne v dostatočnom predstihu pred preskúmaním.
92. EDPB víta, že v návrhu rozhodnutia sa predpokladá účasť EDPB na stretnutí organizovanom medzi Komisiou a EPO, venovanom preskúmaniu fungovania rozhodnutia o primeranosti.

Za Európsky výbor pre ochranu údajov
predsedníčka

(Anu Talus)

⁴⁶ SDEÚ, 6. októbra 2015, rozsudok vo veci C-362/14, Maximilian Schrems/Data Protection Commissioner (ďalej len „Schrems“), bod 76. Pozri aj návrh rozhodnutia, odôvodnenie 105 a článok 3 ods. 5.